

saadan Opfordring; men, som sagt, uden denne Opfordring havde jeg ikke sagt et Ord derom i Aar. Min Mening var den, at Tidspunktet ikke endnu var kommet til at trække disse Spørgsmaal frem. Jeg har snarest troet, at en Forandring af Hærloven vilde komme af sig selv, nemlig naar det blev klart for os alle, hvad det var, der skete i 1894, den Gang, da vi fik den store Reduktion af Fodfolket, naar vi alle faa Øjnene op for, at det ikke bør blive ved at være som det er nu, at der staaer for meget paa Spil derved. Endelig naar det bliver os alle klart, hvilken Betydning det er ved en Mobilisering at tage gamle, maaske gifte Folk til at rykke ud, medens vi lade en Mangfoldighed af ung, tjenstdygtigt Mandskab sidde hjemme. (Busk. De skal jo ogsaa pløje Markerne og slaa Græsset!) — Ja, det kan der være noget i, det er ogsaa en Betragtning. — Det ærede Medlem henlede endvidere min Opmærksomhed paa, at vi have en Hærlov af 1867, et Tillæg af 1880 og endelig endnu et Tillæg af 1894. Det ærede Medlem fandt med Rette, at det var noget kedeligt at timle med disse tre Ting. Jeg skal ikke nægte, at jeg jo vilde sætte stor Pris paa at slaa disse tre Love sammen til en. Det vilde være en overordentlig stor Fordel, og jeg skal ogsaa gerne lade udarbejde et Udkast til noget saadant og forelægge det for den høje Rigsdag. Men naar jeg saaledes skulde pusle med disse tre Love, vilde jeg naturligvis ogsaa gerne rette lidt hist og her, navnlig lidt ved disse Tal. Naar der saaledes staaer 480 Rekrutter, vilde jeg gerne rette dette 4 til et 5, saaledes at der kom til at staa 580 eller med et rundt Tal 600. Det vilde jeg overordentlig gerne. Hvis der var nogen Udsigt til at naa et Resultat derved, vilde jeg ogsaa gerne foretage det Arbejde, der staaer i Forbindelse dermed, nemlig undersøge, hvad det kom til at koste, og hvorvidt det er nødvendigt i nogen større Grad at overskride den nu afstukne finansielle Ramme. Jeg ved ikke, om man kan holde sig inden for denne. Kunde man det, antager jeg, at Forandringen nok vilde blive gjort; men selv om den skulde overskrides, kunde man dog maaske nok komme over det. Fik vi en saadan Forandring i Hærloven, vil jeg sige til det høje Ting, at Jubelen i Hæren vilde være endeløs. Der er intet Punkt, der vil glæde os i den Grad som en Forandring her. Det er i Virkeligheden det, der trykker os mest. Det høje Ting vil kunne forstaa, at det, man gjorde i 1894, var det værste,

man kunde gøre ved os, nemlig at tage Mandskabet fra os, og omvendt vilde det naturligvis være det bedste, man kunde gøre, at give os de Rekrutter tilbage. Jeg har foreslaaet mange Ting paa § 26, og det er altsammen vigtige Ting. Naar vi skulle have Kanoner, maa vi ogsaa have Krudt og Kugler. Og naar vi skulle slaas med en Modstander, der møder med alle Teknikkens Hjælpemidler, maa vi ogsaa have dem. Møder han med elektrisk Lys, kan det ikke nytte, at vi møder med Lygter. Kaster han os Brisantgranater i Hovedet, kan det ikke nytte, vi kaste ham Fuldkugler i Hovedet. Han ler bare ad os. Alle disse Ting paa § 26 ere overordentlig nødvendige, men forekomme næsten kun som Lappalia mod dette vigtige at give os vort Mandskab tilbage. Det vilde som sagt Hæren sætte overordentlig Pris paa; det vilde være en smuk Slutning paa det 19de Aarhundrede efter den Modgang, vi have haft. — Jeg har endnu kun et Par Bemærkninger at gøre til nogle enkelte Medlemmer, der have gjort Henstillinger til mig, dog kun om nogle ganske enkelte Punkter. Disse Henstillinger vilde alle blive paaagtede, og jeg vil maaske komme til at udtale mig om nogle enkelte af dem ved en senere Lejlighed. Det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (Klausen) har gjort mig opmærksom paa, at Tøjhusarbejdernes Løn er noget ringe, nemlig 750 Kr. om Aaret, og jeg skal meget villig erkende, at Lønnen ikke er stor, men jeg skal dog oplyse, at Daglønnen, som oprindeligt var 2 Kr. 35 Øre, i 1891 blev forhøjet til 2 Kr. 50 Øre. Det skete, fordi Krigsbestyrelsen fik forøgede Midler paa den Konto, hvoraf dette skal tages, Konto L. d. Nu ønske Arbejderne en Forhøjelse til 3 Kr. Saa er der 8 Formænd, der ønske Ugelønnen forhøjet fra 20 Kr. 20 Øre til 22 Kr. Det anbefales af de militære Autoriteter, baade af Chefen for Tøjhusafdelingen og af Direktøren for Artilleriets tekniske Tjeneste, men jeg ved ikke, hvorfar jeg skal tage Midlerne; kun ved at faa Konto L. d. forhøjet, kan jeg faa et Beløb dertil. Det er ikke mindre end ca. 10,000 Kr., det drejer sig om. Der er ligeledes indkommet et Andragende fra Tøjhusarbejderne om at faa Løn paa Helligdage og Fridage uden for Søndagene. Jeg synes, at det kan være meget ønskeligt, at det indrømmes. Dette Andragende er først kommen til mig for nogle Dage siden, men det anbefales nu af det ærede Medlem for